

Sygn. akt: X C 2087/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2022 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. P. (1)

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1371,45 zł (tysiąc trzysta siedemdziesiąt jeden złotych czterdzieści pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2018 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. tytułem zwrotu kosztów postępowania zasądza od pozwanego na przez powoda kwotę 1095 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt pięć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 93,53 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Katarzyna Malinowska

UZASADNIENIE

Powód M. P. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Zakładu (...) w W. kwoty 1937,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami procesu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 15 grudnia 2017 r. pojazd marki O. (...) o numerze rej. (...) będący w posiadaniu U. P. został uszkodzony przez kierowcę ubezpieczonego w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane ruchem pojazdów u pozwanego. (bezsporne)

U. P. po kolizji skorzystała z usługi holowania (k. 16) a w czasie, gdy jej pojazd był naprawiany zawarła umowę najmu pojazdu zastępczego (k.13-15 akt).

Ubezpieczyciel pokrył koszt holowania w kwocie 153,75 zł zamiast 430,50 zł oraz zwrócił koszty wynajmu samochodu za 22 dni w stawce po 120 zł na dobę zamiast 147,60 zł.

Mimo zarzutu braku legitymacji czynnej, z uwagi na to, że poszkodowana miała nie być właścicielem pojazdu, ze zgromadzonych dokumentów (k. 43, 45, 83 akt) wynika, że U. P., zawarła z powodem skutecznie umowę przeniesienia wszelkich wierzYTELNOŚCI wobec (...) S.A. w związku ze szkodą komunikacyjną, (dowód: umowa k. 11-12 akt)

U. P. zawarła umowę najmu w stawce 147,60 zł za dobę i kwota ta mieściła się w stawkach na rynku lokalnym (dowód: opinia biegłego M. P. (2) k. 67-86) To samo dotyczy poniesionych kosztów holowania.

Ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody i w takich też granicach ustalane jest i wypłacane odszkodowanie (art. 436 § 1 i 2 w zw. z art. 363 § 2 w zw. z art. 361 § 2 w zw. z art. 822 § 1 KC i w zw. z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r. poz. 473, ze zm.). Odszkodowanie ustala się z jednej strony respektując zasadę pełnego odszkodowania, a z drugiej strony nie przekraczając wysokości faktycznie doznanej przez poszkodowanego szkody.

Co do zasady wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, również w zakresie przekraczającym koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r. III CZP 20/17) W treści tej uchwały wskazano, że Sąd Najwyższy dostrzegał od początku potrzebę utrzymania ochrony interesów poszkodowanego w rozsądnych granicach. Nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za „celowe i ekonomicznie uzasadnione”.

W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Co więcej, należy uznać, że w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczoneму). Nie ma to nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana.

Powód twierdził, że zasadny czas najmu to 25 dni a nie 22 dni jednakże na tę okoliczność nie przedstawił żadnych twierdzeń i dowodów.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że powodowi należy się zwrot kwoty 3247,20 zł za najem pojazdu w kwocie po 147,60 zł za 22 dni, z tym, że zapłacono już 2029,50 zł a więc do zapłaty pozostało 1217,70 zł. Ponadto poszkodowała

zapłaciła za holowanie pojazdu stawkę mieszczącą się w cenach rynkowych – nie była ona rażąco wygórowana. Sąd uwzględnił powództwo w części 153,75 zł – a więc zasądzono (...),45, co stanowi 71 % pierwotnego roszczenia.

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

Koszty Sąd rozdzielił stosunkowo na podstawie art. 100 kpc. Powód poniósł koszty w kwocie 1917 zł (800 zł zaliczki, 200zł opłaty, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa) i 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika. Należna mu od pozwanego kwota to 1361,07 zł. Pozwany poniósł koszty w kwocie 917 zł, na którą składa się 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika i 17 zł opłaty od pełnomocnictwa. Należna mu od powoda kwota to 265,95 zł.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda różnicę pomiędzy tymi kwotami 1095 zł

W pkt IV i V orzeczono o nieuiszczonych kosztach sądowych rozdzielając je stosunkowo.